Második üzenet

A jó földön való életvitel kulcsfontosságú szempontjai
a babiloni fogságból való visszatérés után

Igeolvasmány: 1Krón 4,10; 9,1; 16,8-12. 16-18; 29,10-20; 2Krón 20,15-22; 36,22-23

I. Izrael népének történelme egy előkép, amely az újtestamentumi hívőket és ennélfogva a gyülekezetet jelképezi – 2Krón 36,22-23; 1Kor 10,6. 11.

II. Júda a hűtlensége miatt vitetett fogságra Babilonba; így azoknak, akik visszatértek a fogságból, hűeknek kellett lenniük Istenhez – 1Krón 9,1; 1Kor 4,1-2; 7,25; 2Tim 2,13; Jel 17,14:

A. Isten hű, hogy betöltse az ökonómiáját, és hogy bevezessen minket az ökonómiájába – JerSir 3,23b.

B. Mint a hű Isten, Isten nem tagadhatja meg Magát; nem tagadhatja meg a saját lényét, nem mehet szembe vele – 2Tim 2,13.

C. Amikor Ő, a hűségének tulajdonságával együtt, belénk munkálódik, akkor Ő „mi-vé" válik, mi pedig Ővé válunk az Ő hűségének tulajdonságában – 1Kor 7,25; 2Tim 2,13:

1. Éppúgy, ahogy Isten nem tagadhatja meg a saját lényét, mi – miután alkatilag Ővele épültünk fel – sem tagadhatjuk meg a saját lényünket – vö. Ef 3,16-17.
2. Ez az az út, ahogyan mi hűvé tudunk és fogunk válni mint Isten misztériumainak sáfárai – 1Kor 4,1-2.
3. Mivel a hű Istennel épültünk fel alkatilag, hűnek kell lennünk Őhozzá; a lényünk, az alkatunk, nem engedi, hogy másképp legyünk.

D. Hűnek, megbízhatónak lenni azt jelenti, hogy betöltjük a sáfárságot, amit az Úr nekünk osztott ki – 1-2. vers; 7,25; 1Tim 1,12.

E. Amikor az Úr eljön a csatára Armagedonnál, Ő lesz az urak Ura és a királyok Királya, és az Ővele lévő győztesek lesznek „az elhívottak, kiválogatottak és hűségesek" – Jel 17,14 [Csia]; 19,11-21.

III. Mindazok, akik a babiloni fogságból visszatértek a jó földre, azt a parancsot kapták, hogy ismerjék Jehovát, engedelmeskedjenek Neki és imádják Őt – 1Krón 16,8-14:

A. *Isten* Isten erejére és a teremtményekkel való kapcsolatára utal; *Jehova Isten* azt az Istent jelenti, akinek kapcsolata van az emberrel.

B. Jehova Isten nemcsak Az, aki hatalmas, hanem Az is, aki közeledik az emberhez – 1Móz 2,4. 8. 15-16. 18-19. 21-22.

C. *Jehova* jelentése „Vagyok aki Vagyok", megmutatva, hogy Jehova a magától létező és örökké létező örökkévaló Személy, az a Személy, aki volt a múltban, aki van a jelenben, és aki lesz a jövőben örökké – 2Móz 3,14; Jel 1,4.

D. Jehova az egyetlen Személy, aki van – Héb 11,6:

1. Ez az egyedülálló Személy, akinek van léte, a nagy „Lenni"; a *lenni* ige csak Istenre alkalmazható, ránk pedig nem.
2. Isten az egyetemes Lenni, a valódi lény; egyedül Isten a Vagyok; egyedül Neki van léte.

E. *Jehova* Isten neve létezéshez és beteljesedéshez – 1Móz 17,1; 28,3; 35,11; 2Móz 3,14; 6,6-8.

F. Mivel Jehova örökkévalóan létezik, és mivel Ő a *lenni* ige valósága, Ő be fogja teljesíteni mindazt, amit csak szólt – Jn 8,28-29.

G. Az Úr helyreállító munkájában ma a beteljesedés szakaszában vagyunk; úgy tapasztaljuk meg Istent mint Jehovát, a nagy Vagyokot – 2Móz 3,14-16; Jn 8,24. 28.

IV. Izrael fiainak visszatérése a jó földre a keresztyéneknek a szakadásból való visszatérését jelképezi a gyülekezet talajára, az egység talajára – 2Krón 36,22-23; vö. 5Móz 12,1-32:

A. A gyülekezet helyi talaja alapjában véve Krisztus Testének az egyedülálló egysége, amit a helyi gyülekezetekben gyakorolnak – Ef 4,4; 1Kor 1,2; 12,27.

B. Az Újtestamentum isteni kijelentése szerint a gyülekezet talaja három kulcsfontosságú elemből tevődik össze:

1. A gyülekezeti talaj összetételének első eleme nem más, mint Krisztus egyetemes Testének egyedülálló egysége, amelyet a Szellem egységének neveznek (Ef 4,3) – az egység, amelyért az Úr a János 17-ben imádkozott.
2. A gyülekezeti talaj második eleme nem más, mint annak a településnek az egyedülálló talaja, amelyben egy helyi gyülekezet létrejön és létezik – Jel 1,11; Csel 14,23; Titus 1,5.
3. A gyülekezeti talaj harmadik eleme nem más, mint az egység Szellemének valósága, vagyis a valóság Szelleme, aki az Isteni Háromság élő valósága – 1Jn 5,6; Jn 16,13.

C. A gyülekezet talaja eredendően az élethez kapcsolódik – Zsolt 133,1. 3; 36,8-9.

V. Izrael fiainak, akik visszatértek a jó földre, azt mondták, hogy emlékezzenek a szövetségre, amelyet Isten Ábrahámmal kötött – 1Krón 16,15-18; 1Móz 15,7-21:

A. Ábrahám hitt Istennek a magra vonatkozó ígérete tekintetében, de ahhoz nem volt meg a hite, hogy higgyen Istennek a jó föld ígérete tekintetében – 6-8. vers.

B. Ahhoz, hogy megerősítse Ábrahám hitét, Isten arra kényszeredett, hogy alátámassza az Ábrahámnak tett ígéretét úgy, hogy szövetséget köt vele – 9-21. vers:

1. A szövetség, amelyet Isten Ábrahámmal kötött, az ígéret szövetsége volt, amely Isten erején keresztül az Ő kegyelmében teljesedik be – Jn 1,14. 17.
2. Az új testamentum ennek a szövetségnek a folytatása – Gal 3,17; 4,22-26.

C. Isten a szövetségét Ábrahámmal a megfeszített és feltámadt Krisztus révén kötötte – 1Móz 15,9; Róm 6,5-6. 9:

1. A háromféle leölt jószág Krisztust jelképezi az emberségében, aki megfeszíttetett értünk, a két élő madár pedig Krisztust jelképezi az istenségében, aki az élő, feltámadt Személy – 1Móz 15,9; Jn 11,25; Jel 1,18.
2. Az üsző békeáldozatul, a nőstény kecske bűnért való áldozatul, a kos pedig égőáldozatul szolgált – 1Móz 15,9; 3Móz 3,1; 4,28; 5,6; 1,10.
3. A tipológiában a gerle egy szenvedő életet jelképez, a fiatal galamb pedig egy hívő életet, a hit életét; ez az Úr földi életének két jellemzője – 1Móz 15,9.
4. Mivel a kettes szám a bizonyság száma, a két élő madár Krisztusnak mint a bennünk és értünk élő Személynek a bizonyságát hordozza – 9. vers; Jn 14,19-20; Gal 2,20.

VI. Krisztusban hívőkként szükségünk van olyan imádságokra, amelyek kifejezik Isten akaratát és a vágyunkat a személyes szellemi határunk megszélesítésére – 1Krón 29,10-20; 4,10:

A. A világmindenségben három akarat van: az isteni akarat, a sátáni akarat és az emberi akarat; Isten azt akarja, hogy az ember akarata kapcsolódjon Őhozzá, és hogy az ember egy legyen Vele, hogy így az ember kifejezhesse és visszhangozhassa az akaratát vissza Neki imádságban az Ő jókedvére – Mt 6,10; 7,21:

1. Az imádság valódi értelme négy lépésből áll:
   a. Istennek szándékában áll megtenni valamit az Ő akarata szerint – 6,10.
   b. Ő felfedi az akaratát nekünk a Szellem révén, hogy megismerjük az akaratát.
   c. Imádság útján visszajuttatjuk és visszhangozzuk az akaratát Neki – Jn 15,7.
   d. Isten elvégzi a munkáját az akarata szerint – Jel 4,11.

2. Egyedül az olyan imádságoknak van bármi szellemi értéke, amelyeket Isten kezdeményezett, és amelyek azt visszahangozzák, amit Ő kezdeményezett; meg kell tanulnunk effajta imádságot imádkoznunk – Ef 6,18; 1Jn 5,14-16a.

B. Jábes Istenhez kiáltott, hogy szélesítse meg a határát; a jó föld határának megszélesítése az imádságában Krisztus, aki a jó föld valósága, elnyerése és élvezete határának megszélesítését jelképezi – 1Krón 4,10; vö. Fil 3,8-14.

VII. A 2Krónikák 20,15-22 szakaszból tanulhatunk szellemi háborút vívni az Úr dicsérése által:

A. A 2Krónikák 20,15-ben [Kecskeméthy] Jehova azt mondta Jósafát királynak, „Ti ne féljetek és ne rettegjetek ettől a nagy sokaságtól, mert nem a ti dolgotok a hadakozás, hanem az Istené", a 17a. versben pedig, „Nem kell néktek harcolnotok":

1. Sokan a szolgálók közül nagy felszóval dicsérték Jehovát, Izrael Istenét – 19. vers.
2. Amikor énekelni és dicsérni kezdtek, Jehova lesben állókat tett az ellenségek ellen, és azok megverettek – 22. vers.

B. A dicséret nem más, mint az Isten gyermekei által véghez vitt legmagasabb szintű munka – Zsolt 119,164; Héb 13,15:

1. Egy szent szellemi életének legmagasabb szintű kifejeződése az ő Istennek szóló dicsérete – Zsolt 146,2; Héb 13,15; Jel 5,9-13; 19,1-6:
   a. A keresztyén élet dicséret útján szárnyal – Csel 16,19-34.
   b. Dicsérni nem más, mint mindenen felülemelkedni, hogy megérintsük az Urat – Jel 14,1-3; 15,2-4.
2. A szellemi győzelem nem a hadviseléstől függ – hanem a dicsérettől függ – 2Krón 20,20-22.

C. A gyülekezeti életben és a személyes életünkben a legmagasabb fokú dicséretet kell Istennek felajánlanunk – Zsolt 22,22b; Héb 2,12b.

D. A Krisztus által, akit megtapasztaltunk és élveztünk, mindenkor dicséret áldozatát kell Istennek felajánlanunk – 13,15.

E. „Dicsérlek téged Uram, Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem a Te nevedet örökké" – Zsolt 86,12.

© 2022 Living Stream Ministry